

Konsert

Manskörens konsert i lördags i stadhuset blev helt enkelt en fullträff. Det låg förvisso mycket trägen övning bakom prestationerna, som förenade fint utmejslat detaljarbete med god helhetsverkan och spontant frisk sångarglädje. Körens lystringssång sjöngs som upptakt, sedan följde Riccius De muntra musikanterna, i vilken rytmens uddiga fasthet och textningens pregnans – drag som utmärkte hela programmet även i övrigt – omedelbart frapperade Järnefelts Sirkka gestaltades med den rätt vemodslätta gracen och Fougstedts Nattlig madonna gav en av kvällens rikaste upplevelser. Den sjöngs med raffinerad kolorit och erhöll därigenom ett slags transparent atmosfärsverkan, som tillät kompositionens skira poesi att komma till full rätt. Min stamfar hade en stor pokal av Stenhammar gav lyckad kontrasteffekt och därpå följde Segerstams arrangemang av folkvisan En älskelig vän, i vilken Kurt Klockars solo flöt fram avrundat och märgfullt buret av körens genomskimrat dämpade ackompanjemang. Det blev ihärdiga applåder och bissering. Fridolins dårskap av Sibelius formades med utsökt nyansering och som sista nummer innan pausen sjöngs Wennerbergs Stridsrop, i vilken kören fick till stånd en för denna sång

väl lämpad frisk metallklang. Också den måste bisseras.

Blomsterhyllningarnas mångfald vittnade om uppskattning och tacksamhet.

Fru Rakel Lindström överräckte blommor åt dirigenten Fabian Dahlström. Fru Margaretha Lundmark som smidigt skötte pianoackompanjemangen blev också hyllad med blommor, liksom solisten Kurt Klockars. Solosångerna var Giordanos Caro ben mio – som sjöngs med varm stämklang, vackert och mjukt – Peterson-Bergers Bland skogens höga furustammar – här gjorde sig röstens lyriska färg verkningsfullt – samt Nordqvists käcka Till havs. Som extra nummer sjöng solisten en aria ur Flotows opera Martha och vann sin publik med sin okonstlade flärdlöshet.

Fyra Bellmassånger – Bort allt vad oro gör, Gubben är gammal, Undan ur vägen och Joachim uti Babylon – bildade slutavdelningen. Här blev det flere bisseringar och ett piggt litet intermezzo, då K.J.Lundmark hyllade körmedlemmen Henry Nyman på hans 40-årsdag. En färggrann bukett blev den synliga poängen.

Tallarnas barr med vackert solo av Kurt Klockars sjöngs som första extra nummer och Hjärtats saga som andra, och därmed var den lyckade konserten slut.